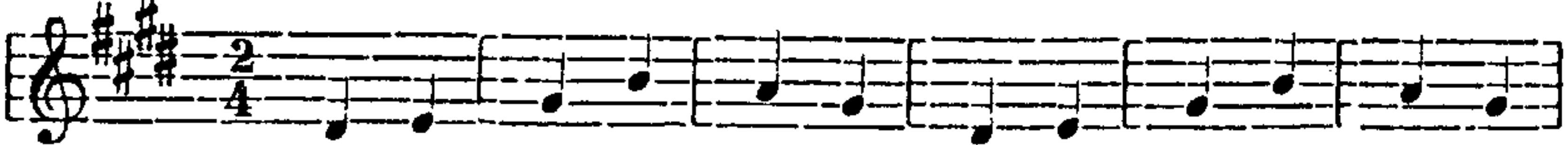
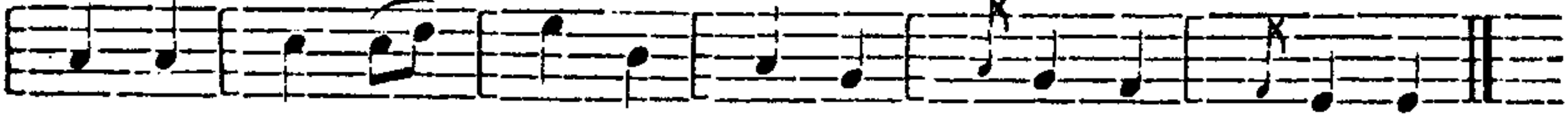


Kdo nevěří, nech tam běží,
Šak tam ešče šabla leží,
Leží, leží, krvavá,
Co synečka rúbała.

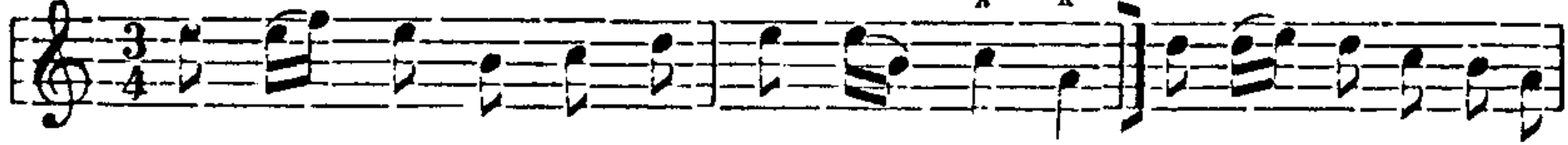
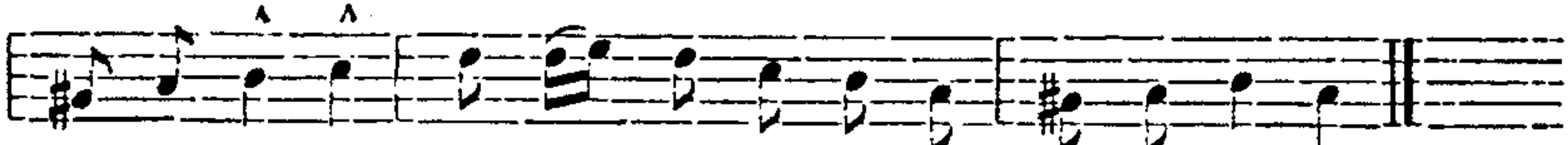
Zvoňte zvony na vše strany,
Umřelo mi potěšení,
Uvadl mi z růže květ,
Už mne mrzí celý svět.

99. 
Do-bře je ti, Jan-ku, v Ľu-ha - čovském zám-ku,

dru - zí o - řú, sé - jú, a ty se - díš v chládku.

Nevinšuj si, miľá, takovej dobroty
Dyž já mosím nosit ze železa boty.

Ze železa boty a na rukách puta,
Och zlá je, galánečko, taková dobrota.

Suš. 312, Erb. 126, Koll. I. 249.

100. 
Před na - ším mo - ste - ček pro - hý - há se, na něm ja - te - linka

ze - le - ňa se, na něm ja - te - lin - ka ze - le - ňá se.

Operte, maměnko, košulenu,
A já si pojedu pro milenku.

Kdo mi ju pohaňál? Kamarádi;
Ja že by ju oni sami rádi.

Už je košulenu vyválaná,
Už je má panenka pohaňaná.

Kdo mi ju pohaňál? Všeci lidi;
A já si ju veznu, mi se líbí.

101. 
Už mi tak ne - bu - de, jak mi bý - vá - va - lo, dyž mi na

tři stra - ny slún - ce sví - tí - va - lo, dyž mi na tři stra - ny

slún - ce sví - tí - va - lo.